

Ruben Hoeke

Dertig jaar improviseren en schrijven

Ruben Hoeke viert dit jaar zijn dertigjarig jubileum als optredend muzikant. Dit wordt onder meer gevierd met het nieuwe album 'Reloaded' en een jubileumconcert. We spraken de Zaanse gitarist over zijn ontwikkeling als muzikant en alles waar hij nu mee bezig is.

tekst Kevin Pasman

De Ruben Hoeke Band staat vooral bekend om zijn energieke rock 'n' roll, wat ze 26 november met hun slotconcert op Amsterdam Guitar Heaven nog eens lieten horen. Het album 'Reloaded' valt echter op door de vele subtielere nummers met gelaagde gitaararrangementen. "Normaal gesproken was ik

alleen maar aan het spelen", aldus Hoeke. "Toen kwam corona en viel er niets meer te spelen. En toen dacht ik: dan ga ik maar wat tijd uittrekken om een plaat op te nemen en daar wat langer over te doen in plaats van de hele boel in twee, drie weken uit de grond te stampen. "Ik was altijd wel content met één gitaar en misschien een slaggitaar erbij

of zoiets. Nu zitten er wat laagjes in. Er zit overal wel een akoestisch gitaartje in om wat sprankel toe te voegen. Met een driekwartgitaar. Ik vroeg op een gegeven moment aan de studio-eigenaar of hij mijn akoestische gitaar kon EQ'en, maar hij stelde voor dat ik een driekwartgitaar probeerde. Die prikte door de mix heen, waardoor er geen EQ meer

nodig was. Het was gewoon goed. Er zit een soort sprankel in, maar ook een bas."

Broos

De gitaar waar Hoeke echter het meest mee te zien is, is de Gibson Les Paul. "Het liefst speel ik elektrisch en als het even kan op een van mijn Les Pauls", zegt hij resoluut. "Ik heb een Les Paul uit 1987 met een esdoorn bovenblad uit drie stukken die ik echt fantastisch vind klinken. Verder heb ik nog een Les Paul Goldtop, 'Victoria', uit 2021, een door BB King gesigeneerde Les Paul uit de jaren zeventig en ik heb net een '58 Historic gekocht. De Les Paul is altijd mijn gitaar geweest en dat zal denk ik ook altijd zo blijven."

En dat begon al vroeg, met de gitarist die in de band van Hoekes vader, bluespianolegende Rob Hoeke. "Mijn vader had vroeger een gitarist in de band die Ben de Bruin heet", licht hij toe. "Ben was voor mij dé perfecte kruising van Peter Green, Mick Taylor en Eric Clapton, maar dan tien keer beter. Dat vond ik echt. Hij was de eerste van wie ik dacht: die heeft echt de perfecte bluesound. En die speelde ook op een Les Paul. Tegelijkertijd hoorde ik Slash het intro van *Sweet Child O' Mine* spelen en die speelde ook op een Les Paul. Toen was het voor mij gebeurd. Later heb ik die gitaar van Ben mogen

mijn opnamen, maar ik heb wel een prototype van Jan Akkermans Les Paul Personal op *Ramblin'* gebruikt. Daar zat zo'n handig uit-fasegeluid in."

Kerngeluid

Als het op zijn sounds aankomt, is Hoeke ook erg trouw. "Altijd Greenbacks met een 100-watt Marshall Plexi uit 1968", vat hij het samen. "Eigenlijk gaat er voor mij niet veel boven dat. Je moet hem wel een beetje hard kunnen zetten. De ramen begonnen wat te trillen in de studio, maar dat kon gelukkig ook gewoon. Dat is het beste geluid dat ik ken."

"Ik heb een 4x12 kabinet met Britse Greenbacks uit de jaren negentig gebruikt. En dan die Plexi erbovenop. Dat ding openzetten en als booster een Japanse Boss SD-1. Dat ding gebruik ik denk ik al bijna dertig jaar. Af en toe een delay, een MXR Dunlop Echoplex, en een Cry Baby wahpedaal."

"Het was altijd al heel simpel. Ik had namelijk een klein pedalenbakje en alles wat daar niet in paste, gebruikte ik ook niet. Daar heb ik nooit pedalen buiten gelegd en ik had ook nooit zo'n zin in switchers en zo. Nu werk ik met drie pedalen. Ik vind een phaser ook leuk - ik heb een (MXR) Script phaser uit 1974 - maar als ik die voor dat bakje zet, hoor ik niet meer het kerngeluid van mijn gitaar zoals ik dat graag zou horen."

"Ik ben altijd blijven hangen op twee versterkers: een AC30 en een Marshall. Ik heb alle Marshall-modellen gehad, maar ik blijf toch hangen bij die 100-watters van eind jaren zestig. Dat vind ik gewoon het mooiste."

Uitgeïmproviseerd

"Omdat ik gewend was dat mijn vader in een band speelde dacht ik al vrij snel nadat ik begon met gitaarspelen: ik moet in een band en optreden. Mijn moeder stuurde me naar Het Drieluik in Zaandam, een popschool. Toevallig kwam ik in een bandje met een jonge drummer wiens vader Nico Arzbach van De Dijk was. De zanger/gitarist was weer het neefje van de zanger/gitarist van mijn vaders band. Ik spreek ze nog steeds; op het jubileumconcert spelen we een setje van een half uur."

"Van daaruit ben ik bij bluespianist Henk Pepping gaan spelen. Dat was wel even aanpoten. Vier sets van drie kwartier en in elk liedje twee solo's. Na twee uur »

overnemen. Daarvoor had ik een Yamaha RGX312."

Hoeke speelt nog steeds op de Les Paul van Ben de Bruin. "Die heb ik gebruikt voor alles wat ik heb opgenomen", zegt hij enthousiast. "Deze plaat heb ik ook vrijwel alleen op die gitaar gedaan. Ik ging vol goede moed met zes gitaren de studio in. Je kunt lekker alles proberen in de studio, maar uiteindelijk beland ik altijd bij die gitaar."

"Er zit een Gibson T Top (*Humbucker*) uit de vroege jaren zestig in. Op de een of andere manier klinkt geen enkele gitaar als die. Maar hij is een beetje broos, dus neem ik hem niet meer zo vaak mee. Dat is de enige gitaar die ik altijd gebruik voor

Eric van Nieuwland

Ruben Hoeke tijdens zijn workshop op Amsterdam Guitar Heaven

436 gitaren

Ruben Hoeke is de laatste jaren regelmatig in het nieuws geweest omdat hij gitaren inzamelt voor kwetsbare kinderen. “Het begon met één gitaar die ik over had”, legt hij uit. “Die gaf ik weg aan een zwaar autistische jongen. Hij ging eerst alle stoelen tellen, vervolgens uit het raam staren en kijken hoeveel auto's er stonden. Ik ging wat spelen en zei: doe jij eens even wat. Toen begon hij tegen me te kletsen. Zijn ouders zeiden dat hij voor het eerst in veertien jaar met een vreemde sprak. Een maand later belde zijn moeder op dat hij veel opener geworden was. “Toen dacht ik: hier zit wel wat in. Mensen begonnen te bellen en mailen dat ze nog wat gitaren hadden staan. Vijf gitaren op Facebook gezet en daar kwamen reacties op. Echt schrijnende berichten. Er kwam radio en tv bij, toen kregen we in een week zestig gitaren uit heel Nederland en België toegestuurd. Inmiddels zitten we op 436. En nu ben ik een jaar geleden begonnen die kinderen les te geven. Online, op de woensdagmiddagen, met 250 kinderen.”

» was ik toen, op mijn zestiende, echt wel een beetje uitgeïmproviseerd. Ik speelde met gasten die dertig jaar ouder waren, dus ik moest alle tandjes bijzetten die ik had. Die tijd was erg leerzaam.

“Even later kwam ik in contact met Reniet Vrieze, de zanger van The Pilgrims. Die heeft me op het pad van de popmuziek gezet, waar ik hem nog steeds erg dankbaar voor ben. Met mijn eigen bandje speelden we Stones, Beatles, Chuck Berry, Peter Green, Mick Taylor, Clapton, Cuby + Blizzards en boogie-woogie, waarvan je leert swingen. Veel shuffles. Reniet kwam met Otis

Ruben Hoeke aan de Zaan, waar hij geboren en getogen is

Redding, *Let's Dance* van Bowie en *New Year's Day* van U2. Eerst dacht ik: wat is dit voor muziek? Het swingt voor geen meter! Maar toen ik Reniet hoorde zingen die eerste avond, dacht ik: zo kan het natuurlijk ook.

“Hij vond het leuk dat ik op een Les Paul stond te spelen. Dat scheidde meteen een band want hij had er ook een. Ik moest van Reniet een viersporen-recorder kopen en eigen liedjes maken. Dat vond ik echt geweldig. Met Henk en mijn eigen bandjes was het altijd improviseren tot je een ons woog. Schrijven

we alle twee die platen en maken we daar een live-cd van.

“Verder heb ik al jaren het idee om met gastmuzikanten eindelijk weer eens een echte bluesplaat te maken. Daarnaast heb ik plannen met Jimmy Rosenberg. Die vind ik geweldig goed.

“Mensen vragen wel eens of ik niet veel verder had kunnen komen. Mick Taylor en Beth Hart hadden bijvoorbeeld interesse om met me te touren. Maar ik heb altijd mijn eigen muziek willen maken met mensen die ik mag. Dat is meer waard voor me. Ik leef al

“De Les Paul is altijd mijn gitaar geweest en dat zal denk ik ook altijd zo blijven”

was echt een uitdaging, vijf jaar nadat ik begon. Een beetje laat, maar beter laat dan nooit.”

Ondergesneeuwd

Dertig jaar in het vak betekent niet dat het alleen maar tijd is om terug te kijken: “Komende maand neem ik een live-cd op. We gaan ‘Reloaded’ presenteren in De Flux in Zaandam. Dat is een hartstikke fijne zaal die goed klinkt. Dan doen we ook meteen wat liedjes van onze vorige plaat, ‘All Saints’, omdat die compleet werd ondergesneeuwd door covid. Daarom dacht ik: dan spelen

zo’n twintig jaar van de muziek die ik mooi vind en doe geen concessies. Dat is wat ik altijd gedaan heb en hoop te blijven doen.”

Ruben Hoeke 30-jarig jubileum + Reloaded cd-presentatie
17 december, De Flux Zaandam
rubenhoeke.com

Lees, luister en kijk verder op **Gitarist Extra**

VIDEO Concert In De Flux, Zaandam 2021
ARTIKEL 'Reloaded' Release van de Week
SPOTIFY Nieuw album 'Reloaded'

GITARIST.NL